

KRITIKA

Satira o ambicijah

ODER

Branden Jacobs-Jenkins: Gloria

Režiser: **Branko Šturbej**

Mestno gledališče ljubljansko

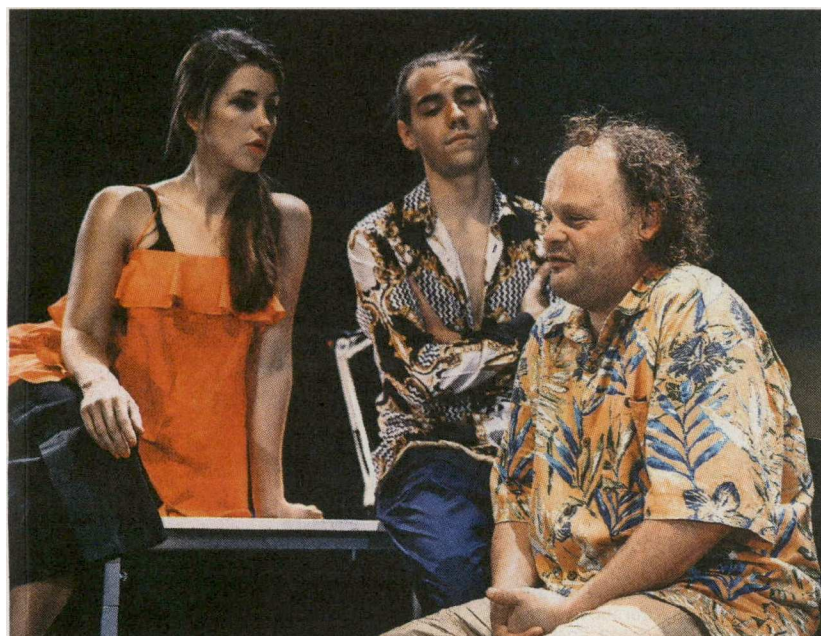
✚ **Rok Bozovičar**

Poenostavljeno rečeno je Gloria satirični komad o brezperspektivni generaciji milenijcev, ki čaka na tisto eno priložnost izpolnitve svojih kariernih ambicij. »Zgodba« zahteva žrtvovanje, izrabo travme in lastne podobe, ki imidž prodaja pod znamko mladosti. Zgolj nekaj napisati je premalo, ustvarjati kot »mlad«, »svež«, »nov« glas je pot do »zgodbe«. Vendar je Gloria Brandena Jacobs-Jenkinsa (prevod **Valerija Cokan**) kratko malo prekratka. Ne po dolžini, temveč v tem, da se posameznih tem, bolje rečeno »aktualnosti«, dotakne površno (in površinsko). Nekaj generacijske problematike, prekariat, ki je vedno bolj »in«, zaton tradicionalnega novinarstva, internetna revolucija in selitev medijev na splet niso zgolj »fake news« ter kanček rasne problematike. Za vsako bralsko snežinkico nekaj, ampak res malo. Poleg tega je Gloria tudi strukturno neučinkovita. Prvo dejanje, ki razgrne hladne odnose znotraj kolektiva kulturne redakcije revije in postavi zametke likov, ki vsi po vrsti izražajo gnev ter frustracije nad svojim položajem, se zaključí z glavnim travmatičnim dogodkom. Drugi dve dejanji nato vpeljeta (enako nesimpatične) nove like, preostalih nekaj iz prvega pa izruvata in postavita v posttravmatski svet, ki se ne ukvarja toliko s posledicami na njihovi osebni ravni kot bolj z izkoristkom tragedije za glorificiran uspeh.

Skratka, tekst poganja cinična drža, ki se je uprizoritev v veliki meri otrese. Režiser **Branko Šturbej** (dramaturginja **Lejla Švabič**) se osredotoča na delo posameznega igralca, v preiskovanju igralskih možnosti išče zlasti komične učinke. Ob gostobesedni bistrourni agresiji (**Nina Rakovec**) in natančni intoniranosti ter tempiranju (**Anuša Kodolja**) bolj izstopi tudi globlji razvoj grenkobe izkušnje (**Gasper Jarni**). Uprizoritev poudarja predvsem odtujeno vizijo brezdušne sedanosti, v kateri je kriza priložnost uspeha, pri čemer ji nekoliko uhaja celotna podoba: dogajanje se z dejanji umika v globino in distancira od publike – hladna pisarna z ničimer ne izdaja, da bi jo dnevno na-

seljevale človeške duše (scenografija **Karin Rajh**); lokacijske premike spremlja odstranjevanje projekcijskih platen sicer odvečne projekcije (video **Dimitrij Gračner**); jezikovna nekonsistentnost ter vprašanje glasnosti in slišnosti (nekateri glasovi iz pisarne v ozadju so slišni – zvonjenje telefona, streli –, drugi ne – pogovori, prestrašeni kriki in kaotična panika).

Čeprav je Branden Jacobs-Jenkins (1984) eden najbolj uprizarjanih dramatikov letošnje gledališke sezone v ZDA, prva slovenska uprizoritev na Mali sceni **MGL**, kjer bodo sezono oblikovale režije igralcev, razkrije, da njegova Gloria vpreže iste mehanizme kot njeni liki – podleže videzu in ugodju lastne ambicioznosti. ✕

Predstava Gloria vpreže iste mehanizme kot njeni liki – podleže videzu in ugodju lastne ambicioznosti. ✚ Peter Giodani